

Jeg vil endelig gerne til Slutning henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Svendborg (W. Neergaard), som i Gaar talte om Grundværdistigningsskatten. Det ærede Medlem søgte at fastslaa, at dette Forslag var særlig socialistisk. Han mente antagelig, at naar han udslyngede dette Stikord her i Tinget, vilde det være tilstrækkeligt til, at Forslaget straks vilde møde en bestemt Uvillie. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem har forregnet sig noget; jeg tror ikke, at man i den Grad lider af Socialistforskrækkelse her i dette Ting, at naar blot man hæfter „socialistisk“ ved et Forslag, skulde dette være tilstrækkeligt til, at dette Ting fo'r op i Nervøsitet og tog bestemt Afstand fra Forslaget. Det kan være paa enkelte afsides Steder ude i Landet, at en eller anden Godsejer bliver nervøs, naar der er Tale om Socialisme; men jeg tror i hvert Fald ikke, at man i dette Ting kan vente, at en saadan Nervøsitet skal gøre sig gældende. Naar det ærede Medlem endvidere søgte at fastslaa, at alle borgerlige Partier, som han stillede op i Modsætning til Socialisterne, skulde samles mod dette Forslag, tror jeg heller ikke, det vil blive Tilfældet. Jeg vil for mit Vedkommende yde Trafikministeren min fulde Tilslutning til det Princip, som er nedlagt i det foreliggende Forslag om en Grundværdistigningsskat.

Naar det ærede Medlem for Svendborg mente, at dette Forslag endogsaa var i Modstrid med Grundloven og derfor mente, at alle borgerlige Partier skulde samle sig imod dette Forslag og saa lade Socialisterne være ene om at arbejde for det, laa jo deri en Insinuation om, at Socialdemokratiet ikke tog det saa nøje med at overholde Grundloven og de bestaaende Love, naar det gjaldt om at fremme dets Ideer og Principper. Jeg vil dog gerne spørge det ærede Medlem for Svendborg, som vist desværre ikke er til Stede i Øjeblikket, om han da ikke vil paavise bestemte Tilfælde, hvor Socialdemokratiet her i Tinget har forelagt Lovforslag, der vare i Strid med Grundloven. Det er jo let nok at fremsætte Insinuationer mod et Parti, men det var dog rart, om en saadan Insinuation blev belagt med Beviser. Som sagt, jeg hilser dette Forslag om en Værdistigningsskat med stor Tilfredshed og Glæde; det kan vel være, at der er noget at ændre ved Enkelthederne i Forslaget, men Princippet, mener jeg, i hvert Fald absolut er retfærdigt, og naar det ærede Medlem mente, at det var en Uret-

færdighed at forlange Værdistigningsskat i de ny Egne, hvor de skulle have Baner, naar man ikke har gjort det tidligere i de Egne, hvor de have faaet Baner uden at yde et saadant Tilskud, saa gad jeg nok vide, hvorledes man i det hele skulde komme bort fra en Uretfærdighed, naar man indtager et saadant Standpunkt; thi de faa, som hidtil have levet højt paa den Uretfærdighed, der er udøvet imod de mange, vilde selvfølgelig altid blive ved at protestere og holde fast ved den uretfærdige Tilstand. Men jeg mener ikke, at det store Flertal af Hensyn til de faa, som have Fordel af den uretfærdige Ordning, skulde holde sig tilbage fra det ny, som indeholder en Retfærdighed. Jeg vil, som sagt, anbefale ogsaa denne Del af Forslaget, ikke saaledes at forstaa, at jeg helt og fuldt ud kan gaa med til det, som det foreligger, men jeg hilser i hvert Tilfælde det ny Princip med stor Tilfredshed.

Nørhave: Under den lange Debat, som er ført om dette Forslag, er det fra flere Medlemmers Side udtalt, at der ikke er Grund til at holde længere Taler. Jeg kan ogsaa fatte mig meget kort, idet det foreliggende Forslag hverken berører mig personligt eller min Valgkreds; der er ingen af de foreslaaede Baner, jeg kommer til at have nogen Fordel af hverken paa den ene eller paa den anden Maade.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at nedlægge en Indsigelse mod en Del af det, det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen), som aabnede denne Debat, fremførte. Indholdet af hele hans lange Tale var jo i det væsentlige det, at Herning—Give—Vejlebanen skulde sættes i en Klasse længere nede, og at Funder—Brammingebanen skulde sættes op paa dens Plads. Nu betragter jeg det ikke for rigtig alvorlig ment af det ærede Medlem, det er vel nok nærmest Kredsinteresser, der drive ham til at fremkomme med et saadant Forslag. Det er jo selvfølgeligt, at hans egen Kreds helst ønsker at faa Funder—Brammingebanen sat ind som Nr. 1. Den sidste Taler (Jacob Christensen) sluttede sig til ham, men ellers er der jo kun meget faa, der have talt for det; og jeg kan, som sagt, heller ikke tro, at det er alvorligt ment fra det ærede Medlems Side, thi der er jo lige saa store og daarlige Strækninger mellem Herning og Give, som trænge til at faa en Bane, og som have ønsket det i mange Aar. Det var jo for Resten kun ved et Uheld, at Give—Herningbanen ikke blev